

[Victor Larsen.]

inden for Landbrugernes egen Kreds. Derfor finder vi for vort Vedkommende, at 3die Stykke i § 1 virkelig betyder et Fremskridt. — Hvad Stk. 4 angaar, kan vi fra konservativ Side medgive, at der kan være Tilfælde, hvor man ønsker at fritage mindre-bemidlede for Afgiften. Men Paragraffen er jo rummelig, ret fyldig, om jeg saa maa sige, og der er her Ting, som ganske afgjort bedst egner sig til Forhandling i det Udvalg, som jeg antager maa komme.

I § 3 er der i Lighed med den nugældende Ordning den Bestemmelse, at Afgiftsfordelingen skal ske paa Grundlag af Grovfoderproduktionens Anvendelse. Det er for en ganske umiddelbar logisk Betragtning en højst mærkværdig Opfindelse. Naar man indbetaler en Afgift af Smør, hvad er saa naturliger, end at man for-deler denne Afgift til de enkelte Leverandører efter den leverede Mælkemængde under Hensyntagen til Fedtprocenten? Derigennem har man da formentlig det nøjagtigst mulige Grundlag for en retfærdig Fordeling af Smørfondens Penge.

Vi fra konservativ Side ser saadan paa det foreliggende Forslag, at det formodentlig maa være et Forhandlingsgrundlag, ikke noget Diktat. Er det et Diktat, er Stillingen for vor Vedkommende paa Forhaand givet, men vi gaar ud fra, at dette ikke er Tilfældet. Vi gaar ud fra, at Forslaget rummer store Løfter, det haaber vi, at der i det er store Muligheder for Forhandling, og under dette Synspunkt er vi fra konservativ Side i allerhøjeste Grad villige til at medvirke til en Løsning af dette Spørgsmaal, saa vigtigt som det er for dansk Landbrug. Det maa i alle Parters Interesse være Maalet at faa en Smørordning ud af dette, som er langt bedre end den nugældende.

Fogh: Det, der karakteriserer det foreliggende Lovforslag i Forhold til den gældende Lov, er dette, at Margarineafgiften bortfalder, at Landbrugsministeren faar Bemyndigelse til at ophæve Afgiften for Mælkeproducenternes Smørforbrug og til i paakommende Tilfælde at ophæve Afgiften for Sygehuse, Børnehjem og lignende Institutioner. Vi anser disse Ændringer for en Fordel. Man bibeholder af det, der findes i den nugældende Lov, den Bestemmelse, at der svares en Afgift af 35 Øre pr. kg Smør, under Forudsætning af, at Smørprisen ligger mellem 1 Kr. 75 Øre og 2 Kr. 15 Øre pr. kg, men at den ellers stiger og falder, efter som Smørnoteringen

ændrer sig, og paa det Grundlag kan vort Parti anbefale det foreliggende Lovforslag.

De ærede Medlemmer Hr. Kyed og Hr. Victor Larsen talte om, at dansk Landbrug skulde have mindst Produktionsprisen, for det havde det Krav paa. Det kunde interessere mig at vide, paa hvilket Grundlag de Herrer vil beregne den Produktionspris. Thi Forholdet er jo det, at hvis man tager de foreliggende Landbrugsregnskaber, vil de ærede Medlemmer finde ud af, at danske Landmænd aldrig nogen Sinde har faaet Produktionsprisen for Smør, og det forekommer mig derfor at være en noget hasarderet Paastand, at man netop i en Krisetid ad kunstig Vej skulde lægge Forholdene saaledes til Rette, at Produktionsprisen blev betalt netop i Dag. Som Bevis herfor vil jeg gerne have Lov til at fremføre de Tal, Landbrugsregnskaberne viser for Smørproduktionens Økonomi gennem en Aarrække. Jeg vil nævne Tallene fra 1925 til 1933. Fortegnene er i alle Tilfælde minus, og Tallene giver Udtryk for det Underskud, der har været i Kroner pr. Ko. De svinger saadan, at de begynder med 82, derefter 75, 41, 28, 27, 51, 56, 69, altsaa et Underskud pr. Ko, der landbrugsøkonomisk opgjort svinger mellem 82 og 27. Selv i det relativt gunstige Landbrugsaar 1929—30 laa Forholdene saadan, at Underskuddet opgjort regnskabs-mæssigt paa det Grundlag, paa hvilket vi nu beregner Produktionspriser og Produktionsomkostninger, var 27 Kr. Jeg spørger derfor: Er det da Meningen, at man nu ad kunstig Vej i vanskelige Aar, i Kriseaar skulde frembringe en Pris, hvorved man fik Produktionsomkostningerne dækket, og paa hvilket Grundlag vil man beregne disse Omkostninger?

Endvidere talte det ærede Medlem Hr. Victor Larsen i samme Forbindelse om Prisniveauets og Pristallets Indflydelse i denne Henseende. Jeg kunde have Lyst til, selv om det i og for sig ikke berører Smørloven, at understrege, at Pristallet, saa vidt jeg kan se, ikke har nogen som helst Relation til Landbrugets Forrentningsevne. Thi det er givet, at hvis vi for at faa rentable Produktionsvilkaar i Landbruget skulde vente, indtil Pristallene blev sammenfaldende paa 100 eller et hvilket som helst andet Sted, saa vilde vi maaske aldrig kunne faa det her i Landet, men det er ogsaa givet, at vi behøver ikke en Prisforskydning, saa Pristallene bliver sammenfaldende, for at dansk Landbrug kan blive i Stand til baade at give Driftslederløn til Ejeren og Arbejdsløn til fremmed Arbejdskraft og ved Siden deraf endda en rimelig Forrentning. Derfor hen-